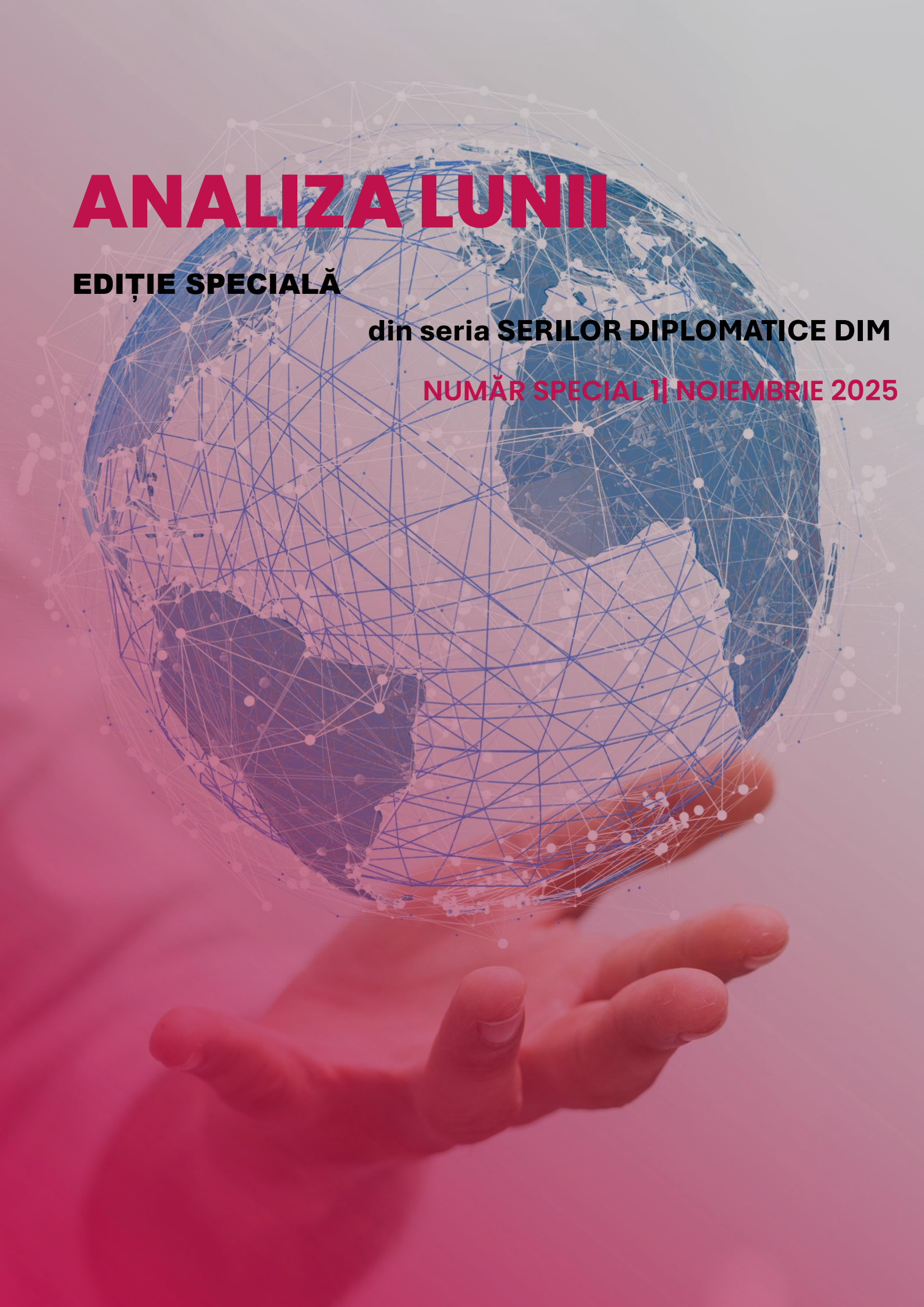

ANALIZA LUNII

EDIȚIE SPECIALĂ

din seria **SERILOR DIPLOMATICE DIM**

NUMĂR SPECIAL I | NOIEMBRIE 2025

ALEGEREA EDITORULUI

SERI DIPLOMATICE

discurs susținut pe 20 octombrie 2025

**E.S. Ambasadoarea Republicii Elene,
doamna Lili Evangelia Grammatika**

POLITICA EXTERNĂ A GRECIEI ÎN CONTEXTUL REGIONAL ACTUAL

Îmi face deosebită plăcere să mă aflu astăzi aici și consider o onoare invitația de a vorbi în cadrul primei ediții a *Serilor Diplomatice*, organizate de prestigioasa Școală Națională de Studii Politice și Administrative (SNSPA) din București și, în mod particular, de Centrul pentru Studiul Dezvoltării Internaționale și Migrației (DIM) din cadrul Facultății de Științe Politice a SNSPA.

Trebuie să menționez că nu provin din mediul academic, ci sunt un practician în domeniul politicii externe. Din această perspectivă, voi prezenta astăzi o sinteză a politicii externe a Greciei în actualul context regional. Voi încerca să evidențiez caracterul său multistratificat, incluzând analiza dimensiunii regionale, a relațiilor bilaterale și a principalelor direcții de dezvoltare.

Provocarea constituită de un asemenea demers este faptul că regiunea noastră, precum și întreaga lume, se află într-un proces de transformare accelerată. Elemente care au constituit, timp de decenii, pilonii ordinii internaționale bazate pe reguli, consolidată după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, sunt astăzi contestate.

În acest context de tranziție și evoluție continuă, Grecia, situată la intersecția dintre trei continente (Europa, Asia și Africa), continuă să fie un pilon de stabilitate și un partener și aliat de încredere, angajat într-o politică externă fundamentată pe respectarea dreptului internațional și a valorilor democratice, urmărind activ contribuția la consolidarea securității, păcii și prosperității globale.

În plus, Grecia este membră NATO din anul 1952 și membră a Uniunii Europene din 1981. De asemenea, deține un parteneriat strategic cu Statele Unite și a reprezentat, de-a lungul timpului, o punte între Est și Vest. La nivel regional, Grecia joacă un rol esențial în reziliența și securitatea în

diverse domenii, incluzând energia, mobilitatea militară și capacitatea de reacție în situații de criză.

Toate acestea constituie parametrii fundamentali ai politicii externe a Greciei.

Așa cum am menționat anterior, provocările actuale sunt din ce în ce mai complexe și necesită abordări concrete pentru a putea fi gestionate în mod eficient.

Mediul de securitate din vecinătatea noastră s-a deteriorat semnificativ în ultimii ani, marcat de: agresiunea continuă a Federației Ruse în Ucraina; o criză majoră în Gaza, cu consecințe umanitare devastatoare; atacurile Houți din Yemen asupra navelor ce tranzitează Golful, care au perturbat rutele maritime dintre Asia și Europa; persistența situațiilor critice în Siria și Libia.

Migrația continuă să reprezinte o provocare majoră, punând la încercare unitatea și coeziunea Europei, dar și relevanța cadrului internațional privind azilul și drepturile migranților.

Progresele tehnologice au generat noi tipuri de amenințări, care subminează securitatea statelor sub pragul atacului armat convențional. Războiul hibrid, incluzând atacuri cibernetice și campanii de dezinformare, vizează nucleul rezilienței societale, amenințând democrația și chiar independența statelor.

Schimbările climatice au amplificat frecvența dezastrelor naturale, necesitând eforturi coordonate de prevenție și management al situațiilor de criză.

Inteligența artificială creează oportunități extraordinare, însă generează simultan riscuri majore. O nouă eră se conturează, iar comunitatea internațională trebuie să se adapteze rapid și să elaboreze politici adecvate pentru protejarea libertății, democrației și a drepturilor individuale și colective, piloni ai progresului și prosperității globale.

În acest context, Grecia participă activ la inițiative multilaterale și bilaterale menite să consolideze securitatea și prosperitatea atât în regiunea extinsă, cât și dincolo de aceasta. Totodată, importanța conectivității și a dezvoltării unor rute alternative a crescut semnificativ, acestea devenind esențiale pentru asigurarea rezilienței și independenței.

La nivel multilateral, este important să subliniez faptul că Grecia exercită în prezent mandatul de membru nepermanent al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite pentru perioada 2025–2026.

Este pentru a treia oară când Grecia are privilegiul de a face parte din Consiliul de Securitate al ONU, iar mandatul actual este abordat cu o deosebită responsabilitate, într-un context internațional instabil.

Trei cuvinte de origine greacă, dar cu semnificație universală, ghidează acest mandat al Greciei: dialog, diplomatie și democrație.

Totodată, anul acesta marchează împlinirea a 80 de ani de la înființarea ONU, un moment de referință pentru o organizație care, de-a lungul deceniilor, a acționat ca garant al dreptului internațional și al soluționării pașnice a disputelor, în spiritul Cartei ONU. De asemenea, Organizația a contribuit în mod decisiv la avansarea drepturilor omului și a constituit un catalizator al progresului în domeniile sănătății, educației și egalității.

Desigur, există și limite structurale și provocări birocratice, iar noua inițiativă UN80, lansată în martie anul acesta, își propune să identifice și să remedieze aceste disfuncționalități, vizând reformarea ONU, sporirea agilității sale, îmbunătățirea eficienței și a raportului cost-beneficiu. Grecia susține cu fermitate aceste eforturi.

Alături de numeroase alte state, Grecia este membră a ONU încă de la înființarea acesteia și își exprimă preocuparea cu privire la presiunile crescânde asupra multilateralismului. Principiile fundamentale ale ordinii internaționale post-1945 sunt tot mai des contestate. În acest sens, asistăm la reapariția narațiunilor revizioniste și la încercări de a readuce ambiții imperiale din secolele trecute.

Grecia condamnă ferm revizionismul. Rămânem angajați în promovarea dialogului și a coexistenței pașnice, în conformitate cu dreptul internațional și cu Carta ONU, asumându-ne rolul de punte între Nord și Sud, între Est și Vest.

Eforturile internaționale sunt esențiale pentru consolidarea păcii și gestionarea situațiilor umanitare. Aceste aspecte au fost reflectate în mod clar la Recentele Consultări pentru Pace privind Gaza. Grecia a fost invitată și a participat la reuniunea de la Sharm el-Sheikh, convocată de președintele SUA, Donald Trump, împreună cu președintele Egiptului, Abdel Fattah al-Sisi (13 octombrie).

Suntem deschiși față de acordul privind Planul pentru Gaza propus de președintele Trump. Acesta reprezintă un pas major spre pace și stabilitate, iar părțile implicate trebuie să respecte prevederile sale.

Grecia susține soluția celor două state, în conformitate cu rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU. Hamas trebuie să se demilitarizeze, iar

asistența umanitară trebuie să ajungă de urgență în Gaza, pentru a evita o catastrofă umanitară iminentă ce afectează sute de mii de civili, dintre care femeile și copiii sunt cei mai vulnerabili.

Pentru Grecia, stabilitatea în vecinătatea sa este crucială, însă, din păcate, aceasta a lipsit în ultimii ani. Ca poartă de acces către Europa, Africa de Nord și Orientul Mijlociu, Grecia se află la aproximativ 900 de mile atât de Gaza, cât și de Ucraina.

Această realitate îmi oferă prilejul de a aborda criza migrației. Ca stat membru al UE aflat în prima linie la granițe, Grecia se confruntă cu presiuni majore generate de fluxuri migratorii crescute de peste un deceniu.

Mă voi axa în special asupra **afluxului migrator dinspre Turcia și Libia – Ruta Mediteranei de Est**.

Precizez că nu subestimez impactul crizei refugiaților ucraineni, declanșată în 2022 de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei. Grecia a participat la efortul comun european de repartizare a responsabilităților și a primit mii de refugiați ucraineni, deși nu are frontieră comună cu Ucraina. Conform datelor din mai anul acesta, aproximativ 35 000 de refugiați ucraineni sunt găzduiți în Grecia, majoritatea fiind femei și copii, beneficiind de statut de protecție temporară.

Totuși, partea cea mai relevantă a provocării migratorii cu care se confruntă Europa provine din Sud, din regiuni marcate de instabilitate prelungită și sărăcie extremă.

Deși fluxurile dinspre Turcia erau deja îngrijorătoare încă din anii anteriori, în 2014–2015, conflictul din Siria a generat un val de refugiați fără precedent. Încurajați de autoritățile turce din acea perioadă să se deplaseze mai departe către Occident pentru a diminua presiunea asupra comunităților locale, peste un milion de oameni au depășit controalele de frontieră din Grecia, folosind orice mijloc disponibil pentru a trece de pe teritoriul turc pe insulele grecești, în drumul lor către Germania și alte state europene. Cancelarul german Angela Merkel a intervenit printr-un acord care propunea ca acești refugiați să fie relocați în Europa. Astfel, presiunea a fost diminuată prin intermediul Acordului UE–Turcia din 18 martie 2016. Acesta prevedea că Turcia va primi fonduri europene în valoare de 6 miliarde de euro pentru a răspunde nevoilor refugiaților sirieni de pe teritoriul său și, în schimb, va intensifica controalele la frontieră, va preveni traversările ilegale spre insulele grecești, va accepta returnările din Grecia, iar pentru fiecare sirian returnat, statele UE urmau

să accepte relocarea unui sirian aflat în Turcia. Deși acordul reprezintă și astăzi baza cooperării, implementarea sa a fost parțială și mult sub așteptări. UE a relocat aproximativ 44 000 de refugiați sirieni din Turcia, iar Turcia a acceptat doar 2 140 de returnări de pe insulele grecești, departe de proporția 1:1 care a fost prevăzută (rata este în realitate 1:20+).

Pe de o parte, în ultimii ani s-a îmbunătățit cooperarea operativă între autoritățile turce și cele grecești, un progres care este binevenit.

Pe de altă parte, Turcia refuză să accepte returnări din insulele grecești încă din 2020, când acestea au fost suspendate din cauza COVID-19 (acceptând doar repatrierea propriilor cetățeni surprinși trecând ilegal în Grecia).

Tot în 2020, Turcia a încercat să instrumentalizeze refugiați, direcționându-i să forțeze frontiera terestră cu Grecia în Tracia (inclusiv de-a lungul râului Evros). Reacția fermă a Greciei, care avea scopul de a-și proteja frontiera și de a împiedica trecerile ilegale, a amplificat tensiunile bilaterale pentru o perioadă scurtă și a determinat Grecia să construiască un gard pe o suprafață mare la frontiera sa terestră cu Turcia.

Astfel, Grecia a devenit precursor în gestionarea instrumentalizării migrației, o formă de acțiune hibridă menită să testeze limitele capacității de gestionare a crizelor, să epuizeze resurse și personal și să submineze coeziunea socială și securitatea națională. Același tip de presiune este resimțit astăzi de alte state membre ale UE din partea Belarusului.

Chiar dacă problema nu mai este considerată o „criză”, fluxurile migratorii continuă, iar în ultimele 12 luni s-a observat o intensificare a rutei Libia-Creta. Chiar și acest caracter fragmentar evidențiază necesitatea menținerii unei vigilențe constante.

Datele oferă o imagine mai clară. În 2022, Ruta Mediteranei de Est a înregistrat o creștere de +113% comparativ cu 2021 (+43 900 de migranți suplimentari). În 2023, creșterea a fost de +57% (+60 800 față de 2022), iar anul trecut, o creștere de +200% față de 2023. Această tendință a continuat și în 2024, cu o creștere lunară de aproximativ 37%.

Majoritatea migranților provin acum din Egipt, Sudan și Afganistan. Situația critică din Sudan este bine cunoscută. Egiptul cooperează și facilitează returnarea cetățenilor egipteni care au intrat ilegal în Grecia.

În 2024, aproape 70 000 de migranți au depus cereri de azil pentru prima dată în Grecia. La nivel european, raportat la populație, cele mai ridicate niveluri ale cererilor de azil în 2024 au fost înregistrate în:

- Cipru – 730 per 100 000 locuitori;
- Grecia – 660;
- Irlanda – 350.

În Cipru, problema este agravată de partea de nord a insulei, ocupată de forțele armate turce, de unde migranții fără documente pătrund în teritoriul controlat de Republica Cipru, depășind capacitatea autorităților.

Grecia apreciază asistența primită din partea UE și a statelor membre, inclusiv prin FRONTEX, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă.

De asemenea, Grecia a primit fonduri substanțiale pentru modernizarea centrelor de primire din insulele Mării Egee. Astfel, până la finalul anului 2023, au fost deschise noi centre în Lesbos, Samos, Leros și Kos, iar centrul din Chios a fost modernizat, însumând 12 000 de locuri suplimentare. Proiectele comune cu UNHCR, OIM și UE au vizat integrarea și bunăstarea migranților în Grecia, acestea având rezultate pozitive semnificative.

Experiențele acumulate evidențiază faptul că este fundamental să existe cooperare în gestionarea migrației. Nicio țară nu poate face față singură acestui fenomen. Este nevoie de acțiune coordonată pentru contracararea rețelelor de contrabandiști. Aceeași determinare trebuie aplicată și consolidării rezilienței noastre colective pentru a contracara orice încercare de instrumentalizare a migrației, indiferent de sursa acesteia. Este esențial să găsim o modalitate eficientă și de lungă durată pentru a putea reglementa și gestiona toate aspectele ce țin de migrație.

Pe măsură ce pregătim implementarea Pactului UE privind Migrația și Azilul, adoptat în mai 2024 după negocieri îndelungate, subliniez că solidaritatea și responsabilitatea sunt principiile sale fundamentale. Implementarea corectă a Pactului este crucială.

Sunt necesare idei inovatoare. Conceptul de centre de returnare merită analizat și dezvoltat, implicând cooperarea cu statele de origine și de tranzit, valorificând sinergiile puternice existente între UE și țări terțe interesate.

Protejarea frontierelor și sporirea numărului de returnări sunt piloni de bază ai oricărei politici migratorii eficiente.

Nu este o coincidență că migrația domină discursul public în aproape toate statele. Gestionarea acesteia rămâne o provocare

persistență atât din perspectivă umanitară, cât și de securitate, mai ales în actualul context geopolitic.

Nu avem posibilitatea de a ignora situația dintr-o perspectivă de 360°. Securitatea europeană este indivizibilă.

Grecia întreține relații tradițional puternice cu statele din Orientul Mijlociu și Africa de Nord. Legăturile istorice și comerciale stau la baza cooperării continue.

Mă voi concentra pe parteneriatele strategice cu Egipt, Emiratele Arabe Unite și Arabia Saudită. Egiptul este un actor-cheie pentru stabilitatea întregii regiuni MENA. Cooperăm strâns pe multiple dimensiuni și am semnat un acord bilateral de delimitare a zonei continentale și a zonei economice exclusive.

De asemenea, Grecia are un parteneriat strategic cu Israel.

Mai mult decât atât, cooperăm și cu Cipru în cadrul strategiilor trilaterale.

Evident, securitatea în Marea Mediterană nu poate fi garantată fără o soluție justă și durabilă a problematicii cipriote, în cadrul prevăzut de ONU. Acest aspect rămâne o prioritate majoră pentru Grecia.

În ceea ce privește relațiile bilaterale greco-turce, Grecia continuă să promoveze dialogul și cooperarea, pentru a valorifica atmosfera mai liniștită din prezent, în vederea creării unui climat favorabil progresului în delimitarea zonelor maritime. „Este nevoie de doi pentru a dansa tango”, iar amenințarea cu războiul și teoriile revizioniste promovate de Turcia sunt contraproductive. Grecia susține aspirațiile europene ale Turciei și cooperarea bazată pe principiile bunei vecinătăți și pe respectul dreptului internațional, inclusiv al dreptului mării.

Trecând la frontiera nordică a Greciei, se află Balcanii de Vest. Fiind cel mai vechi stat membru al UE din regiune, Grecia a avut întotdeauna viziunea integrării Balcanilor de Vest în familia europeană, o viziune menită să reducă tensiunile, să consolideze statul de drept, libertățile fundamentale și să stimuleze dezvoltarea și prosperitatea pentru cetățeni.

Progrese au existat, dar nu suficiente.

La 22 de ani de la Agenda de la Salonic, provocările rămân semnificative. Statele din Balcanii de Vest trebuie să își asume decizia fermă de a depăși moștenirile traumatice ale trecutului. Liderii politici trebuie să accepte pe deplin viitorul european, să îmbunătățească guvernanta democratică, să consolideze statul de drept, libertatea de

expresie, să implementeze reforme dificile și, mai ales, să se angajeze în relații de bună vecinătate. Revitalizarea narațiunilor naționaliste nu își mai are locul într-o regiune aflată la pragul integrării europene.

În ceea ce privește extinderea UE, trebuie menționate și perspectivele europene ale Republicii Moldova și Ucrainei. Grecia a susținut constant aceste parcursuri, pe baza aceleiași abordări meritocratice aplicate tuturor candidaților.

Alegerile parlamentare recente din Moldova au demonstrat voința cetățenilor de a continua drumul european și importanța sprijinului statelor UE pentru consolidarea rezilienței instituțiilor democratice ale Moldovei și combaterea dezinformării.

Încheind analiza geografică circulară, ajung la Ucraina, aflată la doar 900 km de Grecia. Suntem în al patrulea an de când Rusia a readus violența, suferința și distrugerea pe continentul european. Grecia a fost, încă de la început, alături de Ucraina și de poporul ucrainean, care luptă pentru libertate, independență, integritate teritorială și suveranitate.

Ne aflăm din nou la un moment critic. Implicarea personală a președintelui SUA oferă perspectiva reală că pacea poate fi atinsă. Dar trebuie să lucrăm colectiv pentru o încheiere durabilă și justă a distrugerilor și suferinței din Ucraina, iar acest lucru începe cu un armistițiu. Nu poate exista o soluție pentru pace fără Ucraina la masa negocierilor și nici cu frontiere trasate cu forța. În paralel, trebuie să ne angajăm în reconstruirea Ucrainei.

Războiul din Ucraina și evoluțiile internaționale au accelerat procesul prin care Europa recunoaște necesitatea consolidării autonomiei strategice și a capacităților sale de apărare.

Anul acesta, componenta apărării a cunoscut evoluții semnificative. Cartea Albă privind Pregătirea pentru Apărare a UE 2030 a marcat un moment important pentru UE, având scopul de a îmbunătăți abilitățile de a răspunde amenințărilor. Acesta s-a bazat pe Planul ReArm Europe pentru formularea unui răspuns cuprinzător la provocările de apărare și securitate pe care Europa trebuie să le abordeze, în vederea protejării cetățenilor săi, a integrității teritoriale, a activelor și infrastructurilor critice, precum și a valorilor sale fundamentale și a proceselor democratice. Pachetul SAFE și Foaia de Parcurș privind Pregătirea în Domeniul Apărării, care a fost anunțată săptămâna trecută, prevede printre alte inițiative, realizarea unui Zid de Drone și a unui mecanism de monitorizare a Flancului Estic. Acestea au creat premisele

consolidării capacităților Uniunii Europene și ale sporirii abilității sale de a acționa ca un actor global credibil și un furnizor de securitate robust

Mobilizarea unor instrumente financiare în valoare totală de 800 miliarde euro reprezintă un stimulent major pentru ca UE să își asume o responsabilitate sporită în materie de securitate, devenind un partener mai puternic atât pentru NATO, cât și pentru SUA. O Uniune mai puternică face NATO mai puternic, și invers.

În acest context, este relevant că de-a lungul deceniilor, Grecia a investit în mod constant peste 2% din PIB în apărare, respectând directiva NATO, iar în prezent cheltuielile depășesc 3%.

Această recalibrare a priorităților europene reflectă interdependența profundă dintre securitate și reziliența multidimensională. Conectivitatea și rutele alternative sigure sunt esențiale.

Ce înseamnă toate acestea pentru Grecia și România?

Înseamnă oportunități semnificative ce trebuie valorificate în beneficiul întregii regiuni.

Legăturile dintre greci și români datează de secole. Afinitățile istorice, culturale și religioase oferă o bază solidă pentru relațiile noastre bilaterale. Anul acesta am aniversat 145 de ani de la stabilirea relațiilor diplomatice.

Grecia a sprijinit România în toate demersurile sale recente, și anume aderarea la NATO (2004), aderarea la UE (2007), intrarea în spațiul Schengen (01.01.2025), precum și în aspirația de a deveni membră OECD în 2026. Grecia prezidează Grupul Prieteni pentru Europa de Sud-Est în OECD și sprijină România în toate evaluările, oferind inclusiv expertiză tehnică în anumite domenii, precum digitalizarea autorității fiscale.

Prezența istorică a comunităților și negustorilor greci în spațiul românesc a susținut dinamica relațiilor comerciale contemporane și revenirea unei comunități de afaceri elene active în România. În 2024, investițiile directe grecești au atins 5 miliarde USD, iar volumul schimburilor comerciale 3,2 miliarde EUR. Aceste cifre arată nu doar soliditatea relației, ci și potențialul enorm de dezvoltare.

Acest potențial include perspectivele de consolidare a conectivității dintre țările noastre, prin legarea principalelor hub-uri grecești: Salonic și Alexandroupolis de Varna (Bulgaria) și Constanța (România), incluzând Odessa (Ucraina) și Republica Moldova. Această inițiativă, propusă de Prim-ministrul Greciei la reuniunea Ucraina-SEE, desfășurată în iunie la

Odessa, a fost primită cu entuziasm de președintele Zelenski și este deja în proces de elaborare de către miniștrii transporturilor din cele cinci țări. Comisarul european pentru transport, Tzitzikostas, a anunțat pentru luna noiembrie semnarea unui acord trilateral Grecia-Bulgaria-România pentru construirea unei autostrăzi care va lega Salonic de București.

Aceste proiecte de conectivitate sunt esențiale pentru securitatea și reziliența întregii regiuni. În contextul războiului din Ucraina, al instabilității din Orientul Mijlociu și al fragmentării economice globale, lanțurile de aprovizionare se reorientează. Europa are nevoie de coridoare comerciale noi, sigure și diversificate, care să reducă dependența de rute maritime vulnerabile sau de trasee sensibile politic, precum cele care trec prin Rusia sau Iran.

Aici, rolul geografic și strategic al Greciei crește exponențial. Țara oferă rute alternative fiabile, care evită dependența de Strâmțori.

Aceste rute oferă infrastructuri cu dublă utilizare, esențiale atât pentru comerțul civil, cât și pentru mobilitatea militară în cadrul UE și NATO. Fundamentele acestui cadru au fost stabilite în urmă cu peste trei ani, în reuniuni trilaterale la nivel de prim-miniștri (2022), continuate prin scrisori de intenție semnate de miniștrii apărării (2024) și întâlniri tehnice ale miniștrilor transporturilor. Importanța conectivității este recunoscută și în cadrul coridorului Marea Baltică-Marea Neagră-Marea Egee și în cadrul Inițiativei celor Trei Mări, la care Grecia a aderat în 2023 la Summit-ul din București.

În paralel, există progrese privind Coridorul Vertical de Gaze, care conectează terminalele LNG din Grecia cu Bulgaria și România, continuând spre Ungaria și Ucraina și incluzând Republica Moldova, contribuind la securitatea energetică regională. Reuniunea ministerială P-TEC (Partnership on Transatlantic Energy Cooperation) care va avea loc pe 6-7 noiembrie, la Atena, va reprezenta o oportunitate importantă de consolidare a cooperării energetice între SUA și statele din regiune.

Există, de asemenea, sinergii și coridoare mai ample planificate. Cooperarea și conectivitatea pot fi transformative. Fiabilitatea și reziliența vor fi testele decisive.

Recent, la Luxemburg, la limita reuniunii Consiliului Afaceri Externe al UE, a avut loc o întâlnire ministerială dedicată securității și conectivității trans-regionale, care a reunit state membre ale Uniunii Europene împreună cu parteneri din regiunea Mării Negre și din Caucazul de Sud, și

anume Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Turcia, Republica Moldova și Ucraina.

Trebuie menționat și IMEC (India–Middle East–Europe Economic Corridor), prezentat la Summit-ul G20 din 2023, care reprezintă un coridor multimodal care leagă India de Europa prin Emiratele Arabe Unite, Arabia Saudită, Iordania și Israel, continuând apoi spre Grecia.

În încheiere, doresc să subliniez că, încă din antichitate, Grecia a fost un coridor comercial. Poziția sa unică îi conferă un rol major, iar proiectele de conectivitate sunt, în primul rând, proiecte de pace, generând stabilitate.

Complexitatea provocărilor din mediul internațional actual necesită parteneriate solide și de încredere între state cu viziuni similare, precum Grecia și România.

**Împărtășim multe dintre preocupările și obiectivele majore.
Vă mulțumesc.**

Pentru republicarea sau redistribuirea conținutului publicat de Centrul pentru Studiul Dezvoltării Internaționale și Migrației, vă rugăm să ne contactați la adresa de e-mail: mdim@politice.ro.

SOCIAL MEDIA

Facebook: <https://www.facebook.com/mdim.snspa>

Instagram: <https://www.instagram.com/mdim.snspa>

YouTube: https://www.youtube.com/@mdim_fsp

**Editat de:
Serena FRUNZEANU**